

РЕШЕНИЕ

№ 2012

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **328** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 84, ал. 3, вр. чл. 75 от Закона за убежището и бежанците.

Делото е образувано по жалба от адвокат В. П., като пълномощник на М. - А. Е. – гражданин на Република У., против издаденото от председателя на Държавна агенция за бежанците, при Министерски съвет РЕШЕНИЕ № 22609/28.12.2023 г., с което на чужденеца е отказано предоставяне на международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут, по молба с вх. № ОК-13-1049/08.08.2023 г.

В съдебното заседание жалбоподателят се явява и заедно с упълномощения адвокат: поддържа жалбата и искането за отмяна на решението, като цяло; не ангажира нови доказателства, различни от съставляващите административната преписка; не заявява искане за възстановяване на разноски. В жалбата са изложени доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на оспорваното решение.

Ответникът –председател на Държавна агенция за бежанците, посредством Юрисконсулт: оспорва жалбата, със становище за правилност и законосъобразност на оспореното решение; представя актуална справка от 05.02.2024 г. за положението в У.; не претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди писмените доказателства, съдържанието на оспорваното решение и доводите на страните, приема следното.

Жалбата от 10.01.2024 г., по описа на ДАБ е процесуално допустима за разглеждане

по същество, но е неоснователна.

Жалбоподателят А. Е. М. - гражданин на У. е [дата на раждане] По народност е узбек, женен, с вероизповедание мюсюлманин. Личните му данни са установени от представения национален паспорт.

Процесната молба за предоставяне на закрила е последваща, четвърта поред след като: за първи път чужденецът е поискал да му бъде предоставена закрила, с молба, рег. № УП 21920/26.10.2022 г. на ДАБ, по която с Решение № УП-ОК30/10.11.2022 г. на интервюиращ орган е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут; решението е оставено в сила с Решение № 7540/09.12.2022 г. на АССГ, по адм. дело № 10798/2022 г. С Решение № 1-ОК/18.10.2022 г. интервюиращ орган не допуснал до производство за предоставяне на международна закрила втора молба, вх. № КП-6023/29.12.2022 г. Това решение е оставено в сила с Решение № 1851/22.03.2023 г. на АССГ, по адм. дело № 1493/2023 г. С Решение № 10-ОК/28.04.2023 г. на интервюиращ орган при ДАБ – МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила трета молба, с вх. № ЦУ-15-53/07.04.2023 г. Решение № 10-ОК/28.04.2023 г. е отменено с Решение № 5109/27.07.2023 г. на АССГ, по адм. дело № 5188/2023 г. и преписката е върната на ДАБ с указания: а) да бъдат обсъдени представените от чужденеца нови документи - съдебномедицинско удостоверение № 6/2023 г., издадено от д-р Р. Х. и д-р М. Т.; становище от 22.12.2022 г. на д-р М. Д.; призовка № 948/05.02.2022 г.; Заповед № 686/07.02.2022 г. за налагане наказание „15 дни каторга“ за уронване престижа на държавен чиновник; предупредително писмо № 748/17.02.2023 г., с което го уведомяват, че срещу него се води криминално разследване по обвинение, че през месеците май и юни на 2022 г. е взел участие във войната в У.; Уведомление № 1016/24.03.2023 г., с което му се съобщава, че повдигнатото му обвинение за участие във въоръжените сили на друга държава, по което не се е явил да даде обяснения, се счита за основателно и ще бъде наказан с от 5 до 10 години лишаване от свобода; интервюто с чужденеца да бъде проведено на език, който владее.

С процесното по настоящото дело Решение № 22609/28.12.2023 г. председателят на ДАБ е отказал отново да предостави на чужденеца международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут, по четвъртата поред молба с вх. № ОК-13-1049/08.08.2023 г. В решението, наред с описание на дадената от чужденеца „бежанска история“ са обсъдени всички представени от него фотокопия на документи, цитирани по – горе, за което административният орган е задължен с Решение № 5109/27.07.2023 г. на АССГ, по адм. дело № 5188/2023 г., отменящо Решение № 10-ОК/28.04.2023 г. на интервюиращ орган. По отношение на новопредадените документи ответникът е изложил нарочни мотиви за дискредитирането им като доказателства в подкрепа на твърденията за опасност от преследване и тежки посегателства в страната на произход. Ответникът е приел за недостоверни отразените в документите обстоятелства, поради това, че са фото-копия. Въпреки това ги е обсъдил изрично, мотивирайки се, защо приема да са недостоверни. В тази връзка Съдът приема, че председателят на ДАБ е изпълнил дадените му от Съда, на основание чл. 173, ал. 2 АПК задължителни указания и Решение № 22609/28.12.2023 г. не е нищожно, от гледна точка нормите на чл. 177, ал. 2 АПК, а представлява валиден административен акт, постановен от материално компетентен административен орган.

Настоящият състав на Административен съд София – град, като споделя крайните

изводи за липса на основания да бъде предоставена международна закрила приема, че оспорваното Решение № 22609/28.12.2023 г. на председателя на ДАБ е законосъобразно и правилно.

Тъй като (каза се по – горе) представената бежанска история вече е била предмет на съдебен контрол (Решение № 7540/09.12.2022 г. на АССГ, по адм. дело № 10798/2022 г., с което е оставено е сила Решение № УП-ОК30/10.11.2022 г. на интервюиращ орган) Съдът дължи да изложи мотиви, само относно доказателствената стойност и основателност на новопредставените от чужденеца писмени документи.

Установява се от наличните по делото въпросни документи, в превод на български език следното.

Според призовката на л. 82 М. - А. Е. е призован да се яви на 07.02.2022 г. в отдел на вътрешните работи, Район Г., област К., във връзка с негова жалба за отнета от негово владение земя, от заместник – кмета по земни ресурси. Според заповедта на л. 84, издадена от следовател: по жалбата от М. - А. Е. не е установено да е бил осъществен натиск и принуда от заместник – кмета по земни ресурси; поради неверни показания срещу длъжностно лице (предвид жалбата срещу заместник – кмета) М. - А. Е. е осъден на 15 дни лишаване от свобода, въз основа на Административния наказателно – процесуален закон на Република У.. От съдържанието на тези документи не може да бъде прието, че спрямо търсещия закрила са на лице материалноправни основания, по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, както и такива, по смисъла на чл. 9 от същия закон, за предоставяне на хуманитарен статут.

Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване, поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея – чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Начинът на оценяване фактите и предоставените от търсещ закрила доказателства е регламентиран в § 3 на чл. 4 от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, от 29.04.2004 г., „относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила”. Нормите на § 1 и § 2, чл. 4 пък определят начините за оценяване на фактите и обстоятелствата, изложени в молбите за международна закрила. Дадена е възможност на Държавата да прецени, че задължение на молителя е да обоснове своята молба, а компетентният орган следва да оцени, в сътрудничество с молителя елементите, свързани с молбата му: информацията на молителя и всички документи, с които разполага за своята възраст, минало, включително и на свързаните с него роднини, за своята самоличност, за своето или своите гражданство/а, за страната или страните, както и за мястото или местата на предишно пребиваване, за маршрут на пътуване, документи за самоличност и за пътуване, както и причините за молбата за международна закрила. Според правилото на § 5, чл. 4, „когато държавите-членки прилагат принципа, съгласно който молителят трябва да обоснове своята молба, и когато определени аспекти на неговите декларации не се подкрепят от документни или други доказателства, тези аспекти не изискват потвърждение, когато са изпълнени следните условия: а) молителят реално е положил усилия да обоснове своята молба; б) всички относими елементи, с които молителят разполага са били представени и е било дадено

задоволително обяснение за липсата на останалите доказателствени елементи; в) декларациите на молителя са преценени за свързани и достоверни и те не противоречат на известните и относими към неговия случай общи и конкретни информации; г) молителят е представил молбата си за международна закрила във възможно най-ранния момент, освен ако молителят може да посочи определени причини за това, че не го е направил, и д) общата достоверност на твърденията на молителя е могла да бъде установена“. Настоящият съдебен състав, в контекста на мотивите за оценяване доказателствената стойност на изложените от молителя твърдения приема за случая, че не са изпълнени в кумулативна съвкупност условията, по смисъла на чл. 4, § 5, б.б. „в“ и „д“. Макар жалбоподателят да е положил впоследствие (едва с третата поред молба) усилия за обосноваване на желанието си за закрила, посредством обсъдените, новопредставени документи, те правилно са преценени като недостоверни (недоказани). Формата на новопредставените документи (незаверени фото-копия) ги дискредитира като годни писмени доказателства. Съдържанието на приложените (л. 80 и л. 113) съдебномедицинско удостоверение № 6/2023 г., издадено от д-р Р. Х. и д-р М. Т., и становище от 22.12.2022 г., от д-р М. Д. също не сочи категорично и несъмнено да е осъществявано насилие спрямо молителя. Мотивите на ответника, касаещи съдебномедицинското удостоверение № 6/2023 г. изцяло се споделят от Съда. Становището от 22.12.2022 г. за наличие на симптоми на „посттравматична стресова реакция“ е изготвено въз основа на разказа на М. - А. Е. и не следва да бъде кредитирано в подкрепа на извод за основателен страх от преследване, поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение. В. в този смисъл са и мотивите на вече цитираното Решение № 1851/22.02.2023 г. на АССГ (л. 94).

В информацията, съдържаща се в официалната справка (л. 165) за У. не се съдържат данни за „актове, считани за преследване, по смисъла на член 1А от Женевската конвенция (см. чл. 9, § 1 и § 2 от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, от 29 април, 2004 г.) Липсата на доказани конкретни данни, потвърждаващи твърденията на търсещия закрила обуславят извод, че опасенията му от преследване са неоснователни и конкретно за него не съществува опасност да бъде задържан и репресиран, в случай че се завърне в страната си на произход. Няма основания да бъде прието, че от страна официалните власти в У. се предприемат безогледно масови репресии срещу гражданите, изразяващи по един или друг начин недоволство от политиката на президента, както и от наличието на корупция в страната.

Текстът на чл. 9, ал. 1 ЗУБ е идентичен с този на чл. 15 от Директива 2004/83/ЕО, „относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила“. Чл. 15 (букви „а“, „б“, „в“) определя, кои посегателства следва да се считат за тежки. Хуманитарен статут (чл. 9, ал. 1 ЗУБ) може да бъде предоставен на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен

международен или вътрешен конфликт. Изложените по – горе мотиви са релевантни и по отношение извода на ответника за липса на основания, на

М. - А. Е. да бъде предоставен хуманитарен статут. Съдът приема, че председателят на ДАБ обосновано е преценил да отхвърли молбата за закрила, вх. № ОК-13-1049/08.08.2023 г., тъй като по отношение на молителя не може да бъде прието, че: съществува реална опасност от тежки посегателства, като изброените в ал. 1 на чл. 9 ЗУБ. Ответникът е изложил мотиви в горния смисъл и така е изпълнил указанията, дадени му с Решение № 5109/27.07.2023 г. на АССГ, по адм. дело № 5188/2023 г., както и задължението си да обсъди всички релевантни за конкретния случай обективни данни, и твърденията на търсещия закрила. В настоящия случай не е установено, по отношение на молителя да е съществувала реална опасност, която да е била повод за напускането на Република У..

Съдът не намира основания (арг. чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК) да отмени Решение № 22609/28.12.2023 г., тъй като приема, че то: изпълнява изискванията за форма (чл. 59, ал. 1 АПК); изводите му като цяло съответстват на материалноправните норми на чл. 8 и чл. 9 ЗУБ; в административното производство са установени всички, релевантни за случая факти и обстоятелства.

Водим от горното и на основание чл. 172 АПК, чл. 85, ал. 4 ЗУБ, Административен Съд С. – град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от адвокат В. П., като пълномощник на М. - А. Е. – гражданин на Република У., против издаденото от председателя на Държавна агенция за бежанците, при Министерски съвет РЕШЕНИЕ № 22609/28.12.2023 г., с което на чужденеца е отказано предоставяне на международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут, по молба с вх. № ОК-13-1049/08.08.2023 г.

Съдебното решение подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: